

Wanneer partnerkeuze propaganda wordt

Gepubliceerd: zaterdag, 02 mei 2026 09:32

Er hangt een waas van morele superioriteit boven onze moderne beeldvorming

In reclames, media en marketing is de interracial relatie verheven tot hét symbool van vooruitgang.

Maar achter die inclusieve glimlach op de DEI-poster schuilt een ongemakkelijke waarheid: de instrumentalisering van de meest private sfeer van ons leven. DEI staat voor Diversity, Equity, and Inclusion (Diversiteit, Gelijkheid/Gelijkwaardigheid en Inclusie).

Laten we eerlijk zijn: interracial relaties zijn in de publieke ruimte allang geen puur persoonlijke aangelegenheid meer.

Ze zijn een politiek symbool geworden. De casting van de witte vrouw met de donkere man, het gemengde kind en de perfecte campagnefoto worden verkocht als een morele overwinning.

Het suggereert dat dit type gezin 'hoger' staat dan een gezin dat voortkomt uit een gedeelde afkomst, taal en cultuur.

De manipulatie zit hem niet in de liefde tussen twee individuen — die is immers altijd legitiem — maar in een systeem dat bepaalde beelden op een voetstuk plaatst en andere, natuurlijke verlangens verdacht maakt.

Zodra iemand vandaag de dag uitspreekt dat hij of zij graag een gezin wil stichten met iemand die cultureel, familiair en uiterlijk dichtbij staat, volgt de reflexmatige framing.

Het wordt weggezet als bekrompen, ouderwets of zelfs moreel dubieus. Maar waarom eigenlijk?

Waarom is het verlangen naar culturele continuïteit ineens iets om je voor te schamen, terwijl culturele vermenging als de enige weg naar verlichting wordt gepresenteerd?

De bedding van het eigen identiteit mag tegenwoordig alles zijn, behalve het verlangen om iets van de eigen lijn en de eigen herkenning door te geven.

Wanneer partnerkeuze propaganda wordt

Gepubliceerd: zaterdag, 02 mei 2026 09:32

We leven in een paradoxale tijd waarin we de mond vol hebben van 'roots' en 'authenticiteit', maar waarin de behoefte aan een vertrouwde bedding voor het nageslacht wordt geproblematiseerd.

Het is essentieel om hier een grens te trekken:

Een kind is geen campagnebeeld.

Een relatie is geen politiek statement.

Liefde is geen moreel keurmerk voor een ideologie.

Het wantrouwen dat veel mensen voelen, richt zich niet tegen de interraciale liefde zelf. Het richt zich tegen een tijdsgeest die zelfs de meest fundamentele menselijke processen — partnerkeuze, voortplanting en gezinsvorming — probeert te herprogrammeren tot propaganda.

Echte liefde is organisch en laat zich niet dwingen door een marketingbudget of een diversiteitsquotum.

Het wordt tijd dat we stoppen met het politiseren van de slaapkamer en de wieg.

Laten we de ruimte teruggeven aan de menselijke natuur, zonder dat daar een dwingend ideologisch label op geplakt hoeft te worden.

Want pas als elke keuze — of die nu gaat om vermenging of om behoud — met hetzelfde respect behandeld wordt, kunnen we spreken van echte vrijheid.

Yep... en het is zelfs zo dat ☐ ☐ <https://t.co/RoUiNf6W3f>

— ⌘ Aad Juijn ⌘ (@AJuijn) [May 1, 2026](#)